

altsaa ikke her gjøre nogen Indvending. Jeg skal heller ikke gjøre nogen Indvending imod, at man har fordeelt Overtskudet med bestemte Procenter til Embeds- og Beslillingsmænd; jeg maa tilstaae, jeg havde foretrukket, om man navnlig med Hensyn til Fuldmægtige og Assistenten ikke havde sat, at Procenten skulde være til lige Fordeling imellem dem, fordi jeg troer, at man ved at bestemme, at det skal være til lige Deling, berøver Administrationen et Middel, som i en samvittighedsfuld og kyndig Administrations Haand er et virksomt Middel til at belønne dem, der ere særdeles flittige og dygtige, fremfor dem, der ere det i mindre Grad; men nu har Udvalget foretrukket det Andet, og jeg kan ikke indsee, at det er Noget, som jeg behøver videre at lægge Vægt paa. Jeg skal endvidere tiltræde den Deel af Forslaget, som gaaer ud paa, at Løgen skal undrages Andeel i Overtskudet, ikke fordi jeg troer, at noget af de Hensyn, som ere fremførte, ville blive virksomme i den Henseende, men fordi jeg mener, at man endog maa undgaae Skinnel af noget Saadant. Derimod anseer jeg det ikke for rigtigt, hvis man ikke vil give Directeurerne Andeel i Tantiømen; thi der er denne Fare mindre, og naar man ikke vil sammenligne denne Anstalt med de Svindleranstalter, som i lignende Retning findes i andre Lande, mener jeg, at man kan være fuldkommen rolig for, at Directionen ikke vil indlade sig paa at tage imod daarlige Liv; det kan den ikke engang gjøre efter den Instrux, som vil blive givet, saasnart Løgen erklærer sig derimod. — Med Hensyn til de andre Punkter har jeg vel havt større Tvivl. Jeg vil ogsaa med Hensyn til Adskillelsen af Formand og Forretningsfører, hvorigennem Udvalget vil virke hen til, at det saavidt muligt bliver forskellige Personer, tilstaae — idet jeg ganske erkjender Rigtigheden af de Betragtninger, som af flere ere blevne gjorte gjældende, at det af visse Hensyn kan være ønskeligt, at Formanden og Forretningsføreren ere forskellige Personer, — at

jeg ved Siden deraf dog maa bemærke, at der kan være andre Tilfælde og andre Hensyn, som gjøre det ønskeligt, at det er den samme Person. I mange Tilfælde, navnlig hvor man har Mænd, der egne sig til begge disse Stillinger, vil det give betydelig Kraft i hele Administrationen, naar det kan være den samme; men det er jo ogsaa ved Loven forudsat, at det kan være den samme, og jeg vil derfor ikke opholde mig videre derved. Det forekommer mig imidlertid noget strengt, naar Udvalget vil berøve Forretningsføreren, dersom han er pensioneret Embedsmænd, Halvdelen af Pensionbeløbet; det er jo nemlig netop det Charakteristiske for Honorarerne, at de ydes uafhængig af Pensionen, og da nu denne Stilling ikke giver fortsat Pensionsberettigelse, saa er Pensionslovens Betingelse ikke i den Henseende tilstede; men i alt Fald vil man jo kunne forhandle nærmere om dette Punkt. Jeg maa ogsaa beklage, at man har sat Contoirchefens Begyndelsesgage til 1,400 Rd. Jeg troer, at det er rigtigere at blive staaende ved de 1,600 Rd., da denne Mand dog er den overordnede Embedsmænd i Contoiret, som har Tilsyn paa forskellige Punkter; men dette er heller ikke en Sag, der kan betragtes som saa særdeles vigtig. Med Hensyn til Fuldmægtigene vil jeg dog bede Udvalget igjen til 3die Behandling at overveje, om det ikke skulde være rigtigt at tillægge en Fuldmægtig Expeditionssecretairhonorar. Der er nemlig for den hele Forretningsgangs Skyld en Fuldmægtig, som er stillet saaledes, at han netop fyldestgjør alle de Betingelser, der have ligget til Grund for Rigsdagens Bevillinger angaaende Expeditionssecretairhonoraret, at det nemlig skulde være en Mand, som havde med Conciperingen af Brevene, og hvad dermed staaer i Forbindelse, at bestille, og en Mand, som maatte kunne være Vicarius for Contoirchefen i mødende Tilfælde. Saaledes er netop en af de ved Anstalten ansatte Fuldmægtiges Stilling, og han maa altsaa være særligt kaldet til denne Benævnelse og dette Honorar.